

відображає професійну зрілість і компетентність педагога, рівень його майстерності, творчості. Доцільно сформований індивідуальний стиль педагогічного спілкування характерний не для кожного педагога. Тому актуальним є питання про спеціальне спрямування і стимулювання у викладачів-початківців становлення їх індивідуального стилю педагогічного спілкування. Індивідуальний стиль спілкування в системі інтегральної індивідуальності, таким чином, виконує функцію опосередковуючої ланки в багатозначних зв'язках психодинамічних властивостей і властивостей особистості. Через нього виникають нові зв'язки між індивідуальними властивостями різних рівнів, які детерміновані різними закономірностями. Зміна характеру зв'язку між різнорівневими індивідуальними властивостями веде до

створення нової системи цих властивостей, які сприяють адекватному пристосуванню до об'єктивних вимог діяльності і дозволяють досягнути в ній позитивних результатів, викликає емоційне почуття задоволення.

Формування індивідуального стилю діяльності викладача ВНЗ в процесі його становлення – це суперечливий і багатофакторний педагогічний процес розвитку особистісних якостей, звичок поведінки, ціннісних орієнтацій, мотиваційної сфери особистості, що найбільш адекватно забезпечують поєднання індивідуальності викладача та умов педагогічної діяльності у ВНЗ. В процесі становлення викладачів можна сформувати у них індивідуальний педагогічно доцільний стиль діяльності, що підвищить ефективність навчального процесу в цілому.

Література

1. Агеева И.А. Успешный учитель: Тренинговые и коррекционные программы. — СПб.: Речь, 2006. — 208 с.
2. Данильченко В.М. Развитие индивидуального стиля педагогической деятельности в контексте глобального образования // Электронный журнал „Полемика”. — 2006. — Выпуск 15. — www.irex.ru/press/pub/polemika/.
3. Коротаев А.А., Тамбовцева Т.С. Стиль педагогического общения как фактор формирования творческой индивидуальности педагога// Системное исследование индивидуальности. — Пермь, 1991. — С. 158-160.
4. Коррекционно-обучающие программы повышения уровня профессионального развития учителя: Учебно-методическое пособие / Под ред. Л.М.Митиной. - Воронеж, 2001. - 304 с.
5. Мерлин В.С. Очерк интегрального исследования индивидуальности. — М., 1986. - 256 с.

УДК: 796.37.037.3

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ВНЗ

Демчан Н.О. – викладач; Забродіна Л.О. – викладач вищої категорії, викладач-методист
Вінницький коледж економіки та підприємництва ТНЕУ

Фізичне виховання є головним напрямом впровадження фізичної культури і становить органічну частину загального виховання, покликану забезпечити розвиток фізичних, морально-вольових, розумових здібностей та професійно-прикладних навичок студентів вищих навчальних закладів.

Фізична культура в Україні є часткою загальної культури суспільства, що спрямована на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості.

Фізична культура, до складу якої входять фізичне виховання, спорт та фізична рекреація, є важливим засобом підвищення соціальної і трудової активності людей, задоволення їх моральних, естетичних та творчих запитів, життєво важливої потреби взаємного

спілкування, розвитку дружніх стосунків між народами і зміцнення миру [1].

В даний час, особливо у сфері фізичної культури і спорту, спостерігається зниження інтересів і потреб у заняттях спортом, у студентів недостатньо сформована мотивація до занять спортом. Дана проблема очевидна. Однією з умов успішного проведення заняття є відповідь на запитання щодо потреби фізкультури в житті студентів, яка допоможе підходити до відвідування занять більш усвідомлено і цілеспрямовано.

Ще одним чинником, який не задовольняє потреби населення у заняттях фізичним вихованням, є стан матеріально-технічної бази фізичної культури і спорту в країні на сьогоднішній день. Відповідно одним з факторів, що впливають на рівень тривалості

життя, є фізична активність, але, на жаль, у населення країни вона відсутня.

Фізичне виховання у вищих навчальних закладах є невід'ємною частиною навчально-виховного процесу. Від якості організації і проведення занять із студентами залежить рівень їх підготовленості і здоров'я, а також відношення до фізичної культури після закінчення вищого навчального закладу [3].

Специфіка кожної дисципліни різноманітна, але загальний принцип один - завдання викладача полягає в тому, щоб створити умови практичного оволодіння знаннями. Застосовуючи цей принцип до занять фізичного виховання, можна відзначити, що завдання викладача - це вибрати такі методи навчання, які дозволили б кожному студенту проявити свою активність, свою творчість, активізувати їх рухову і пізнавальну діяльність. Сучасні педагогічні технології дозволяють викладачеві досягти максимальних результатів у вирішенні багатьох завдань.

Володіння гарною фігурою не мотивує студентів на заняття спортом, а багато з тих, хто ним займається - не відвідують усілякі спортивні заклади з причини високої вартості за спортивні послуги. Для багатьох заняття спортом - це хороший спосіб підтримувати здоров'я та можливість активно відпочивати як взимку (кататися на ковзанах), так і влітку (кататися на велосипеді). На жаль, для більшості студентів причина відвідування занять фізичного виховання - одержання заліку, хоча це один із способів підтримувати себе у формі.

Більшість студентів вважає, що варто агітувати людей, проводити пропаганду за здоровий спосіб життя, підвищити актуальність фізичної культури та спорту в житті людини.

Недостатній прояв фізкультурної активності - це результат сформованої системи звичок у шкільні роки, процес цей зумовлений обстановкою в родині, школі, вузі і навколишнім середовищем. У педагога в його діяльності має бути вироблено системне бачення педагогічного процесу і взаємозв'язку фізичної культури з духовними і фізичними силами особистості. У студентів повинна бути сформована потреба в розвитку фізичних якостей, формування знань, рухових умінь і навичок у цілому до освоєння різноманітних цінностей фізичної культури. У сучасний період часу вкрай необхідна зміна мислення людей щодо фізичної культури. Важливе значення відіграють спортивні заходи, в яких беруть участь студенти, обмінюються думками зі своїми одногрупниками, викладачами, батьками. Дані заходи викликають

підвищений інтерес до фізичної культури і спорту. Необхідно враховувати вплив соціальної сфери на мотиваційно-ціннісне ставлення студентів до фізичної культури загалом.

Викладач фізичного виховання повинен формувати позитивне ставлення до фізичної культури, але, аж ніяк, не в примусовому порядку, а шляхом виховання у них пізнавального інтересу та переконання у необхідності занять фізичними вправами.

Фізична культура перетворюється в активний фактор, якщо вона набуває для молоді особисту цінність. Для того, щоб залучити студентство до фізичної культури, необхідний високий рівень педагогічної майстерності, професійна культура і широка ерудиція викладача, що забезпечує високу ефективність педагогічних впливів, які розширюють емоційний досвід студентів, розвивають фізичні і психічні якості, формують емоційну чуйність, ціннісні орієнтації фізичного виховання тощо. Такі знання викладача є засобом педагогічного впливу на мотиваційну сферу студентів. Знання становлять основу переконання, а освітня спрямованість є конкретним способом впливу на заняттях фізичного виховання.

Заняття у ВНЗ не повинні проходити монотонно, необхідно активно використовувати ігровий та змагальний методи, активні та інноваційні методи навчання, посилити творчу складову при організації занять фізичною культурою.

Фізична культура повинна забезпечити більш повне задоволення духовних інтересів студентів; знання, отримані при освоєнні обов'язкового мінімуму програмного матеріалу з фізичного виховання, повинні скласти базис уявлень про здоровий спосіб життя та забезпечити теоретичну основу формування навичок і умінь з фізичного самовдосконалення особистості протягом усього життя.

Отже, суттєво зростає роль викладачів вищого навчального закладу як безпосередніх носіїв новаторських підходів. При всьому розмаїтті технологій навчання: дидактичних, комп'ютерних, проблемних, модульно-розвивальних та інших - реалізація провідних педагогічних функцій залишається за педагогом. Носієм конкретних нововведень, їх творцем, модифікатором виступає викладач-новатор, який повинен володіти широкими можливостями і мати необмежене поле діяльності, оскільки на практиці переконуємося в ефективності наявних технологій і методик навчання і можемо корегувати їх, проводити дослідницьку роботу, розробляти нові методики та технології навчання. Основна умова такої діяльності -

інноваційний потенціал педагога. З впровадженням у навчально-виховний процес сучасних технологій викладач все більше набуває функції консультанта, порадирика, наставника. Останнє вимагає від нього спеціальної психолого-педагогічної підготовки, оскільки у професійній діяльності викладача реалізуються не тільки спеціальні предметні знання, але й сучасні знання у сфері педагогіки і психології, технології навчання і виховання. На цій базі формується готовність до сприйняття, оцінки і реалізації педагогічних інновацій [4].

У наукових працях В. Бальсевича, В. Шнейдера вказується, що все більше уваги має приділятися ідеї конверсії технологій спортивної підготовки в інтересах удосконалення методик фізичного виховання студентської молоді. Тому досить перспективним напрямом покращення фізичного виховання у вищій школі є використання досягнень з методики спортивного тренування, що мають втілюватися в інноваційні технології фізичного виховання студентів[3].

Також на основі аналізу наукових праць В.Артикула, Б.Ведмеденка, В.Гузиніна, М.Зубалія, В.Кузя, О.Остапенка, В.Пілата, Ю.Руденка, З.Сергійчук, С.Стефанюк були актуалізовані окремі положення фізичного виховання стосовно тих його форм, що містять елементи національної фізичної культури. Це дало можливість визначити, що інноваційні технології фізичного виховання із застосуванням народних традицій мають високий потенціал щодо залучення студентської молоді до

регулярних занять фізичними вправами та оздоровлення.

Для визначення ефективності впровадження інноваційних технологій фізичного виховання із застосуванням народних традицій та сформованості в студентів когнітивного й мотиваційного компонентів були використані такі критерії: знання про фізичне виховання, здоров'я і здоровий спосіб життя; уміння дотримуватися вимог здорового способу життя; ініціативність у проведенні фізкультурно-оздоровчих заходів та дотриманні вимог здорового способу життя. Показниками наявності зазначених компонентів були: повнота, системність і міцність знань; широта, сила і стійкість мотивації; активність і стабільність на заняттях з фізичного виховання та фізична підготовленість [2].

Отже, інноваційні технології фізичного виховання студентів як новітні системи фізичного виховання, які є відтворюваними виховними системами зі спеціально розробленими методами та засобами підвищення рівнів сформованості в студентів особистісних якостей та фізичної підготовленості із запланованими результатами, досягаються покроковим виконанням поставлених завдань з фізичного виховання. Основною метою інноваційних технологій фізичного виховання студентів є збереження і зміцнення здоров'я, підвищення фізичної підготовленості, розвиток знань, умінь та навичок з фізичного виховання.

Література

1. Гружеский В.О. Доцільність використання інноваційних технологій у формуванні особистісно-орієнтованої мотивації студентів до фізичного виховання / В.О. Гружеский //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. -2014. - №3. – С. 19-24.
2. Дубасенюк О.А Інноваційні навчальні технології – основа модернізації університетської освіти // Освітні інноваційні технології у процесі викладання навчальних дисциплін: Зб. наук.-метод праць / За ред. О.А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ, 2004. – С. 3-14.
3. Самоха Р.А. Інноваційні технології фізичного виховання студентів педагогічних університетів із застосуванням народних традицій. https://www.br.com.ua/referats/dysertacii_ta_autoreferaty/96034-13.html
4. Самоха Р.А. Проблеми створення сучасних технологій фізичного виховання у вищій школі//Вісник Черкаського університету. Серія педагогічні науки:Зб. наук. праць. – Черкаси: Вид-во ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2006.– Вип.81.– С.120–124.

УДК 371.315

СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС

Капура О.М. – кандидат філологічних наук; Забродіна Л.О. – заступник директора Вінницького коледжу економіки та підприємництва THEU.

Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Одним з найважливіших завдань на сьогоднішньому етапі модернізації вищої освіти України є забезпечення якості підготовки спеціалістів на рівні міжнародних стандартів.

Поява комунікаційних та інформаційних технологій потребує критичного перегляду стану й перспектив розвитку системи освіти. Вирішення цього завдання можливе за умови